KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3253/86

af 27. oktober 1986

om ændring af forordning (EØF) nr. 3024/86 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser for forebyggende destillation som omhandlet i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 337/79 for produktionsåret 1986/87

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 337/79 af 5. februar 1979 om den fælles markedsordning for vin [1], senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3805/85 [2], særlig artikel 11, stk. 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I artikel 2, stk. 2, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3024/86 [3] fastsættes, at medlemsstaterne kan godkende leveringskontrakter og -angivelser fra en producent, før denne har indsendt bevis for, at han har opfyldt sine forpligtelser i det foregående produktionsår, hvis producenten stiller sikkerhed; for visse producenter, navnlig de mindste, er det forbundet med betydelige vanskeligheder at stille den krævede sikkerhed, og de risikerer derfor at blive udelukket fra forebyggende destillation; kravet om sikkerhedsstillelse bør derfor ophæves, og der bør indføres bestemmelser, som gør det muligt for producenterne at udnytte foranstaltningen, før de råder over ovennævnte bevis, samtidig med at det sikres, at producenter, som ikke har opfyldt deres forpligtelser, udelukkes fra foranstaltningen; hvis der derimod ikke foreligger produktionsanmeldelse, må kravet om sikkerhedsstillelse opretholdes for at undgå ukorrekt anvendelse af foranstaltningen;

Forvaltningskomiteen for Vin har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 3024/86 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 1 affattes således:

»*Artikel 1*

1. Hvis den i artikel 11 i forordning (EØF) nr. 337/79 omhandlede forebyggende destillation af bordvin og af vin egnet til fremstilling af bordvin iværksættes, gennemføres den efter bestemmelserne i nærværende forordning.

2. Ifølge artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 337/79 kan producenter, der i produktionsåret 1985/86 var undergivet forpligtelserne i artikel 39, 40 og 41 i forordning (EØF) nr. 337/79, kun omfattes af de i nærværende forordning fastsatte foranstaltninger, hvis de fremlægger bevis for, at de har opfyldt deres forpligtelser i de referenceperioder, der er fastsat henholdsvis i artikel 16 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2260/85 [1], artikel 13 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2261/85 [2], og artikel 22 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 854/86 [3].

Medlemsstaterne kan dog tillade, at der godkendes leveringskontrakter og -angivelser som omhandlet i artikel 2:

— inden producenten har forelagt det i første afsnit omhandlede bevis, hvis leveringskontrakterne og leveringsangivelserne indeholder en erklæring fra producenten om, at han bekræfter at have opfyldt de i første afsnit omhandlede forpligtelser, eller at han befinder sig i den i artikel 11, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede situation og forpligter sig til at levere de restmængder, der er nødvendige for at opfylde forpligtelsen inden for de af den nationale kompetente myndighed fastsatte frister;

— inden producenten har forelagt den i forordning (EØF) nr. 2102/84 omhandlede produktionsanmeldelse, hvis den pågældende producent stiller sikkerhed på et beløb svarende til 80 % af minimumsopkøbsprisen for den vintype, der skal destilleres, og som er angivet i artikel 5; sikkerheden frigives øjeblikkeligt, når det er godtgjort, at produktionsanmeldelsen er korrekt, og at de maksimumsmængder vin, der kan omfattes af den i stk. 1 omhandlede destillation, ikke er overskredet. I modsat fald fortabes sikkerheden helt eller delvis. Kontrollen skal finde sted senest 60 dage, efter at producenten har indsendt produktionsanmeldelsen.

[1] EFT nr. L 54 af 5. 3. 1979, s. 1.
[2] EFT nr. L 367 af 31. 12. 1985, s. 39.
[3] EFT nr. L 281 af 2. 10. 1986, s. 8.

[1] EFT nr. L 211 af 8. 8. 1985, s. 12.
[2] EFT nr. L 211 af 8. 8. 1985, s. 18.
[3] EFT nr. L 80 af 23. 5. 1986, s. 14.«

2. I artikel 2, stk. 1, affattes indledningen således:

»I denne forordning«.

3. Artikel 2, stk. 2, andet afsnit, udgår.

4. Artikel 8, stk. 1, affattes således:

»Et destilleri, som ikke har anmodet om det i artikel 9, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 2179/83 omhandlede forskud, skal i givet fald inden fire måneder efter datoen for vinens ankomst til destilleriet fremlægge bevis for, at det har betalt producenten opkøbsprisen for vinen inden for den i artikel 5, stk. 2, fastsatte frist.«

5. Som artikel 8a indsættes:

»Artikel 8a

I det i artikel 1, stk. 2, andet afsnit, første led, omhandlede tilfælde gælder følgende:

— det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis fremlægges inden den 1. juni 1987,

— beviset for, at vinen er blevet destilleret, kan ikke fremlægges af destilleriet inden det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis,

— betalingen af den i artikel 5, stk. 1, omhandlede opkøbspris sker inden en måned efter fremlæggelsen af det i artikel 1, stk. 2, omhandlede bevis for den kompetente myndighed med henblik på godkendelse af kontrakten, medmindre den resterende frist for gennemførelsen af ovennævnte bestemmelse er længere.«

6. Artikel 9, stk. 2, affattes således:

»2. Med forbehold af artikel 23 i forordning (EØF) nr. 2179/83 frigives den i stk. 1 omhandlede sikkerhed kun, såfremt beviset for, at den samlede mængde vin er blevet destilleret, og i givet fald beviset for, at opkøbsprisen for vinen er blevet betalt inden for de fastsatte frister, fremlægges senest ved udgangen af den femte måned efter den sidste dag for gennemførelsen af den i artikel 4, stk. 4, omhandlede destillation. Fremsendes dette bevis ikke inden for den fastsatte frist, men i løbet af de to efterfølgende måneder, og skyldes denne forsinkelse ikke en alvorlig forsømmelse fra destilleriets side, frigiver interventionsorganet 80 % af sikkerheden.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 27. oktober 1986.

På Kommissionens vegne

Frans ANDRIESSEN

Næstformand